

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 11 0 U 019721 17 Uvp
Banja Luka, 22.05.2019. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sastavljenom od sudija Smiljane Mrše, kao predsjednika vijeća, Svjetlane Knežević i Edine Čupeljić, kao članova vijeća, uz učešće Duške Mutić, kao zapisničara, u upravnom sporu po tužbi Pravobranilaštva Republike Srpske, Sjedište zamjenika B. (u daljem tekstu: tužilac), protiv akta broj ... od 14.10.2016. godine, tužene Uprave, u predmetu pretvaranja prava korišćenja u pravo svojine, odlučujući o zahtjevu tužioca za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 019721 16 U od 24.04.2017. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 22.05.2019. godine, donio je

PRESUDU

Zahtjev se odbija.

Obrazloženje

Pobijanom presudom odbijena je tužba podnesena protiv osporenog akta bliže označenog u uvodu ove presude, kojim je tužena odbila žalbu tužioca izjavljenu protiv rješenja Područne jedinice B. broj ... od 17.08.2016. godine. Tim prvostepenim rješenjem (tačkom 1. dispozitiva) odbija se kao neosnovan zahtjev Grada B., koga zastupa Pravobranilaštvo Republike Srpske, Sjedište zamjenika B., za utvrđivanje prava svojine na nepokretnostima označenim kao k.č. br. 808/16, k.č. br. 808/20, k.č. br. 808/45 i k.č. br. 808/57 sve upisane u zk. ul. broj 6332 k.o. B.; a (tačkom 2. dispozitiva) obavezan je podnosilac zahtjeva da na ime troškova postupka uplati iznos od 71,00 KM na žiro račun tužene otvoren kod Nove banke a.d. Banjaluka, u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti tog rješenja.

Odbijanje tužbe sud je obrazložio razlozima suda da je zakonito postupila tužena kada je ostavila na snazi rješenje prvostepenog organa od 17.08.2016. godine, jer je istim pravilno utvrđeno da ne postoje uslovi da se primjenom odredaba člana 324. i 326. Zakona o stvarnim pravima („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 124/08, 58/09, 95/11 i 60/15 - u daljem tekstu: Zakon o stvarnim pravima) u korist Grada B. utvrdi pravo svojine na nepokretnostima upisanim u zk. ul. broj 6332 k.o. B. kao društvena svojina, pravo korišćenja Stambenog preduzeća B., što se po novom premjeru odnosi na nepokretnosti upisane u p.l. broj 431 k.o. B. 6, kao posjed Javnih i nekategorisanih puteva sa 1/1 dijela, jer te nepokretnosti, o čemu se izjasnio vještak geodetske struke, u naravi predstavljaju Ulicu Rade Vranješevića i na terenu ulaze u sastav ulice Bulevar Vojvode Živojina Mišića, a što znači da su one javno dobro na kojem se shodno odredbi člana 7. stav 1. i 2. Zakona o stvarnim pravima, ne može utvrditi pravo svojine u korist bilo kog fizičkog lica ili pravnog lica.

Blagovremeno podnesenim zahtjevom za vanredno preispitivanje pobijane presude (u daljem tekstu: zahtjev) tužilac pobija njenu zakonitost zbog povrede pravila postupka koja je

od uticaja na rješenje stvari i pogrešne primjene materijalnog prava. U zahtjevu inerpretira stav suda iz pobijane presude te iznosi da je isti pogrešan, jer se tužilac u žalbi izjavljenoj protiv prvostepenog rješenja, te u tužbi pozvao na drugačiji stav izražen u presudi istog nižestepenog suda broj 11 0 U 017833 15 U od 28.06.2016. godine u vezi sa identičnim slučajem, a u razmatranje kojeg tužbenog navoda se sud uopšte nije upustio, niti ga je posebno obrazlagao u pobijanoj presudi, iako je bio dužan da to učini. Zbog navedenog predlaže da ovaj sud zahtjev uvaži i pobijanu presudu preinači, ili da je ukine i predmet vrati na ponovno suđenje nižestepenom sudu.

Tužena u odgovoru na zahtjev iznosi da ostaje kod navoda datih u obrazloženju osporenog rješenja koje je bilo predmet ocjene pobijane sudske odluke.

Razmotrivši zahtjev, odgovor na zahtjev, pobijanu presudu, te ostale priloge u spisima predmeta, na osnovu odredbe člana 39. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 109/05 i 63/11 - u daljem tekstu: ZUS), ovaj sud je odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Pravilno je pobijanom presudom odbijena tužba podnesena protiv osporenog akta tužene od 14.10.2016. godine, uz iznošenje valjanih i argumentovanih razloga od strane nižestepenog suda koje tužilac nije doveo u sumnju navodima zahtjeva.

Podnesenim zahtjevom tužilac ne spori utvrđenja tužene koja je podržao nižestepeni sud, da predmetne nepokretnosti koje se u zemljišnoj knjizi vode kao društvena svojina, pravo korišćenja Stambenog preduzeća B., a u katastarskom operatu kao posjed Javnih i nekategorisanih puteva, u naravi čine Ulicu Rade Vranješevića koja na terenu ulazi u sastav ulice Bulevar Vojvode Živojina Mišića, što je iz priloženih isprava koje se zatiču u spisu, identifikacijom nepokretnosti, utvrdio vještak geodetske struke u nalazu i mišljenju iznesenom na raspravi održanoj dana 06.07.2016. godine kojem tužilac nije prigovorio.

U takvoj situaciji kada je u upravnom postupku nesporno utvrđeno da predmetne nepokretnosti predstavljaju ulicu (javno dobro) isključena je mogućnost da se na istim utvrđuje pravo svojine u korist bilo kog fizičkog ili pravnog lica, pa i Grada B. primjenom odredbe člana 324. i 326. Zakona o stvarnim pravima, na kojima se konkretni zahtjev zasniva, što je pravilno zaključio nižestepeni sud. Ovo stoga što odredba člana 7. stav 1. Zakona o stvarnim pravima propisuje da nisu objekat prava svojine i drugih stvarnih prava oni dijelovi prirode koji po svojim osobinama ne mogu biti u vlasti fizičkog ili pravnog lica pojedinačno, nego su na upotrebi svima pod jednakim uslovima, kao što su: vazduh, voda u rijekama, izvorima, jezerima i moru, dok stav 2. propisuje da su javna dobra stvari koje su po zakonu namijenjene da služe svima pod jednakim uslovima, kao što su: javni putevi, ulice, trgovi i drugo.

Tužilac u zahtjevu ne spori sadržaj navedene zakonske odredbe koju su u rješavanju primijenili organi uprave, a podržao nižestepeni sud, nego se samo poziva na drugačiji pravni stav iznesen u presudi istog suda broj 11 0 U 017833 15 U od 28.06.2016. godine. Ta presuda nije predmet preispitivanja od strane ovog suda, pa ni navod tužioca na okolnost različitih stavova nižestepenog suda ne može biti od uticaja na zakonitost pobijane presude. U tom pravcu treba dodati da ovaj (Vrhovni) sud nema mogućnost da utiče na različite stavove u odlukama pojedinih okružnih sudova, jer svaki sud odlučuje u granicama zakona i na osnovu činjeničnog stanja u konkretnom predmetu, već samo može da povodom izjavljenog zahtjeva

vrši ujednačavanje sudske prakse i da na taj način obezbijedi jedinstvenu primjenu zakona, shodno ovlaštenju iz odredbe člana 123. Ustava Republike Srpske.

Kod takvog stanja stvari, po ocjeni ovog suda, u pobijanoj presudi nisu ostvareni razlozi nezakonitosti predviđeni odredbom člana 35. stav 2. ZUS, pa se zahtjev tužioca za njeno vanredno preispitivanje odbija, na osnovu odredbe člana 40. stav 1. istog zakona.

Zapisničar
Duška Mutić

Predsjednik vijeća
Smiljana Mrša

Za tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarne
Amila Podrašćić